

„ ρικανικαὶ ἀρχαιότητες [Antiquitates Americanæ]. ” 1] Τὴν Γρελανδίαν κατώκουν ἄλλοτε Εύρωπαιοι, ὅχι ὄλιγοι τὸν ἀριθμόν. Ὁ τόπος οὗτος ἀπετέλει ἴδιαιτέραν ἐπισκοπήν. Ἀλλὰ δὲν θέλομεν πραγματευθῆ ἐνταῦθα περὶ τῶν πολυ-
αριθμων ἀρχαίων ἔγγραφων τὰ ὄποια ἀφορῶσι τὸν τόπον
τοῦτον, καὶ ὑπενθυμίζομεν μόνον ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῆς
Ἰσλανδίας κατὰ τὰ μέσα τεῦ θου αἰώνος, ἡ κατοίκησις
τῆς νήσου ταύτης κατὰ τὰ 874 ὑπὸ τοῦ Ἰγγόλφου, καὶ
εἰς διάσημα ἐνὸς αἰώνος ὑπὸ πλουσίων καὶ ἵσχυρῶν οἰκο-
γενειῶν τῆς Ἀρκτου, πρωδοποίησε τὴν ἀνακάλυψιν τῆς
Ἀμερικῆς, διότι οἱ θαλασσοπόροι διαπλεύσαντες καθ' ὅ-
λας τὰς διευθύνσεις τὰς περιῤῥεούσας τὴν Ἰσλανδίαν θα-
λάσσας, ἐπρεπε φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ φθάσουν καὶ μέχρι
τῶν παραλίων τῆς Γρελανδίας. Μικρὰ ἔποψις τῆς ἀρ-
χαίας ἴσορίας τῆς Ἰσλανδίας, τοῦ ἀποικισμοῦ αὐτῆς, καὶ
τῶν ἐπ' αὐτῆς συμβάντων, θέλει μᾶς πείσει ὅτι ἡ ἀνακά-
λυψις τῆς Ἀμερικῆς ἦτον παρεπόμενον ἀφευκτον τῶν τολ-
μηρῶν περίπλων καὶ τῶν συμβάντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

“Εκθεσις τῶν πρὸς ἀνακάλυψιν περιηγήσεων τῶν
ἀρχαίων Σκανδιναυῶν εἰς τὴν ἀρκτῶν Ἀμε-
ρικήν.

“Ἐκ πλούς τοῦ Βιάρνου Ἐριούλφωνος
κατὰ τὰ 986. Κατὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 986, Ἐρικος ὁ
Ἐρυθροῦς, ἐξορισθεὶς ἀπὸ τὴν Ἰσλανδίαν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν
Γρελανδίαν καὶ κατώκησεν εἰς Βρατταλίδην τῆς Ἐρικουφι-
όρδης. Μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν του ἦτον καὶ ὁ Ἐριούλφος, ύιὸς
τοῦ Βάρδου, συγγενοῦς τοῦ πρώτου κατοικιστοῦ τῆς Ισλαε-
δίας Ἰγγόλφου. Ὁ Ἐριούλφος κατώκησεν εἰς Ἐριούλφο-

1) Antiquitates Americanæ, sive Scriptores septentrionales rerum ante—columbianarum.

νησον, εἰς τῆς Γρελανδίας τὰ μεσημβρινά. Ὁ νιὸς αὐτοῦ Βριάρνης, ἐπισρέψας ἀπὸ τὴν Νορβεγίαν, ὅπου εἶχεν ἐκσρατεύσει, ἀπεφάσισε ν' ἀπέλθῃ πρὸς τὸν πατέρα του, καὶ νὰ διαχειμάσῃ μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθειάν του. Ἀλλ' οὕτε αὐτὸς, οὕτε τις ἄλλος τῶν ὄπαδῶν του εἶχε διαπλεύτει ποτὲ τὰς Γρελανδικὰς θαλάσσας. Ἀνεχώρησαν μ' ὅλον τοῦτο μὲ δύμιχλώδη καιρὸν καὶ μὲ βορέαν ἀνεμον, καὶ μετὰ πολυήμερον πλοῦν δὲν ἥξευρον ποῦ εὑρίσκοντο πλέον. Ὅταν δούρανὸς αἰθρίασεν, εἶδον ἐμπρός των γῆν σύμφυτον, πεδινὴν, καὶ διατεμονομένην ἀπὸ λοφίσκους. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὄψις τῆς γῆς ταύτης δὲν συνεφώνει μὲ ὅσα ἥξευρον περὶ Γρελανδίας ἐκ περιγραφῶν, κατέλιπον αὐτὴν εἰς τὸ ἀριστερά των, καὶ μετὰ διήμερον πλοῦν εἶδον πάλιν ἄλλην γῆν ἐπιπέδων καὶ δενδρόφυτον· πλεύσαντες δὲ τρεῖς ἔτι ἡμέρας εἰς τὸ πέλαγος, μὲ πνεῦμα Μ. Δ. ἀνέμου, ἀνεκάλυψαν τέλος ἄλλην ἔηράν υψηλὴν, ὁρεινὴν καὶ χιονοσκέπαστον, καὶ περιπλεύσαντες αὐτὴν, διότι εἰς τὸν Βιάρνην ἡ θάση τῆς δὲν ἐφάνη πολλὰ ἐπαγωγὸς, σρέψαντες δὲ πρὸς τὸ πέλαγος τὴν πρώταν, ἐπλευσαν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας μὲ τὸν αὐτὸν ἀνεμον, οὕριογ δύντα, ἄλλὰ καὶ πολλὰ σφοδρὸν, καὶ προσωριμίσθησαν τέλος εἰς τὴν Ἐριουλφόνησον τῆς Γρελανδίας.

Ανακαλύψεις τοῦ Λείφου Ἐριξωνος, καὶ πρώτη κατοίκισις τῆς Οὐϊνλάνδης. Ὁλίγον μετὰ τὴν περιήγησιν ταύτην, ἵσως περὶ τὰ 994, ὁ Βιάρνης ἐπεσκέφθη τὸν Ἐρίκον, Ἰάρλην ἡ διοικητὴν τῆς Νορβεγίας, καὶ τὸν διηγήθη περὶ τοῦ πλοῦ του καὶ τῶν ἀγνώσων γαιῶν τὰς ὅποιας ἀνεκάλυψεν, δὲν Ἰάρλης τὸν ἥλεγξεν ὅτι δὲν ἔξετασε μὲ περισσοτέραν προσοχὴν τοὺς τόπους τούτους. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Γρελανδίαν ἐγένετο ἀπόφασις περὶ ἐπιχειρίσεως νέας περιηγήσεως διὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῶν. Λεῖφος, ὁ νιὸς Ερίκου τοῦ ἐρυθροῦ, ἥγόρασε τὸ πλοῖον τοῦ Βιάρνου, καὶ ἐπεβίβασεν εἰς αὐτὸν τριακονταπέντε ἄνδρας ἐν οἷς ἦτον καὶ ὁ Τύρκερος Γερμανὸς, διατρίψας πολ-

λὰ ἔτη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ πατρὸς τοῦ Λείφου καὶ ἀγαπῶν τὸν Λείφον ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Κατὰ τὸ ἔτος 1000 οἱ ὁδοιπόροι οὐτοὶ ἀπέπλευσαν καὶ ἔφθασαν πρῶτον εἰς τὴν γῆν τὴν ὅποιαν ὁ Βιάρης εἶχεν ἵδη τελευταῖαν, ἀγκυροβολήσαντες δὲ καὶ ρίψαντες τὴν λέμβον τῶν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπέβησαν εἰς τὴν ξηράν. Χλόην δὲν εἶχε διόλου ὁ τόπος οὗτος, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ ἐνδότερα παντοῦ πάγους, ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης μέχρι τῶν πάγων αὐτῶν, παράλιον ἐπίπεδον καὶ πετρώδες [hella]. Ἡ γῆ αὕτη τοῖς ἐφάνη ἄχαρις, καὶ τὴν ἐπεκάλεσαν Ἐλλουλάνδην [HELLULAND]. Ἐπιβάντες πάλιν εἰς τὸ πλοῖον τῶν, ἐπλευσαν πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ ἔφθασαν εἰς ἄλλην γῆν πεδινὴν [slätt], καταφυτον μὲ δάση, διόλου κρημνώδη [osæbratt], ἀλλὰ ἐσρωμένην μὲ λευκὴν ἄμμον [sandra hvitir], καὶ τὴν ὠνόμασαν Μαρκλάνδην [MARKLAND], [γῆ δασώδης]. Ἐκεῖθεν ἡνήχθησαν πάλιν, καὶ πλεύσαντες δύο ἡμέρας μὲ ἀπηλιώτου [B. A.] πνοὴν, ἀπίγνηταν νῆσον κειμένην πρὸς τ' ἀριζερὰ εἰς πορθμὸν μεταξὺ τῆς χερσονήσου, ἐκτεινομένης εἰς τὸ πέλαγος πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς ἀρκτον, διευθύνθησαν πρὸς δυσμὰς καὶ διαβάντες μέρη ὅπου εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀμπώτεως ὁ πυθμὴν ἦτον ἀβαθὸς, ἥλθον εἰς τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ, τὸν ὅποιον ἀνέβησαν μέχρι τῆς λίμνης ὅθεν ἐπήγαγε, καὶ ἐδὼ ἔρριψαν ἀγκυραν καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν φκοδόμησαν μικράς τινας καλύβιας ἀπὸ σαιδας, ἀλλ' ἀποφασίσαντες νὰ διαχειμύσωσιν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, φκοδόμησαν μεγάλους οἴκους, οἵτινες μετὰ ταῦτα ὠνομάσθησαν Λειφοβούνδιρα [LEIFSBUDIR, Λείφου οἴκοι]. Ἀποπερατωθείσης τῆς οἰκοδομῆς ὁ Λείφος διήρεσε τοὺς ὀπαδούς του εἰς δύω σώματα, ὡςε ἐναλλὰξ τὸ μὲν νὰ μένῃ εἰς τοὺς οἴκους, τὸ δὲ νὰ περιτρέχῃ τὰ περίχωρα. Παρήγγειλε δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ μακρύνωνται πολὺ, νὰ ἐπιστρέψουν πᾶσαν ἐσπέραν, καὶ νὰ μὴ διαχωρίζωνται παραλαβῶν δὲ καὶ ὁ ἴδιος τινὰς ἐξ αὐτῶν ἔξηκολούθησεν ἐρευνῶν τὸν τόπον. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ Γερμανὸς Τύρκερος δὲν ἐφάνη. Ὁ Λείφος μετὰ δώδεκα ἐπ

τῶν ὄπαδῶν του ἔσπευσε νὰ τὸν ζητήσῃ, ἀλλὰ μόλις ἔξελθὼν, τὸν εἶδεν ἐρχόμενον, καὶ τὸν ἡρώτησε περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀπουσίας του. 'Ο Τύρκερος ἀπεκρίθη Γερμανιστὴ, ἀλλὰ κἀνεὶς δὲν τὸν ἐννόησε. Τότε εἶπεν ὁμιλῶν τῶν ἀρκτών τὴν γλῶσσαν. "Χωρὶς νὰ μακρυνθῶ πολὺ, ἀνεκάλυψα ἀμπέλους καὶ σταφυλᾶς" καὶ διὰ νὰ τοὺς πείσῃ ἔτι μᾶλλον ἐπρόσθεσεν ὅτι ἐγεννήθη ὁ ἴδιος εἰς τόπον γεννῶντα ἀμπέλους. Οἱ ὄπαδοι τοῦ Λείφου ἥρχισαν τότε νὰ φορτώνωσι τὸ πλοῖον μὲ ξύλα ἐπιτήδεια πρὸς οἰκοδομὴν, καὶ τὴν λέμβον μὲ τὸν καρπὸν τῶν ἀμπέλων, τὰς ὁποίας ἐτρύγησαν. 'Ο Λεΐφος ἐπεκάλεσε τὴν χώραν ταύτην Οὐϊνλάνδην [VINLAND, οἰνότοπον], καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ ἀπέπλευσε διὰ τὴν Γρελανδίαν.

"Ἐκ πλούς τοῦ Θορβάλδου 'Εριξωνος πρὸς μεσημβρινώτερα μέρη. Ἡ περιήγησις τοῦ Λείφου ἔγινε τὸ κοινὸν τῶν συνδιαλέξεων ἀντικείμενον εἰς Γρελανδίαν, καὶ ὁ ἀδελφός του Θορβάλδος (Thorwald) ἐστοχάσθη ὅτι οἱ ἀγακαλυφθέντες τόποι δὲν εἰχον ἀκόμη ἔξετασθῆσσον ἐπρεπε. Δανεισθεὶς ἐπομένως τοῦ Λείφου τὸ πλοῖον καὶ λαβὼν συμβουλὰς παρὰ αὐτοῦ, ἀπέπλευσε μὲ 30 ἀνθρώπους κατὰ τὸ ἔτος 1002. Φθύσαντες ἵεις τὰ Λειφοβούδιρα τῆς Οὐϊνλάνδης, διεχείμασαν ἐκεῖ, ζῶντες ἔξι ἀλιείας. Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1003, ὁ Θορβάλδος ἐπεμψε τινὰς τῶν ὄπαδῶν του μὲ τὴν λέμβον νὰ ἐρευνήσωσι τὰς μεσημβρινωτέρας χώρας. Ἔκει εὗρον τόπους ὡραίους, συμφύτους, μὲ δάση φθάνοντα σχεδὸν ἕως τὴν θάλασσαν, καὶ ἀφήνοντα δὲιγηνὸν μόνον γυμνὴν ἔκτασιν λευκῆς ἄμμου. Ἡ θάλασσα ἥτον πολλαχοῦ ἀβαθής, καὶ πολλὰς εἶχε νῆσους. Ἰχνος ἀνθρώπου οὐδαμοῦ δὲν ἔφαινετο, καὶ ἔξ οὐδενὸς δείγματος δὲν ἐδύναντο νὰ συμπεράνωσιν ὅτι ἄνθρωποι εἴχον ποτὲ ἐπισκεφθῆ τὰς γαίας ταύτας, ἐκτὸς εἰδους τινὸς μάνδρας ξυλίνης, κειμένης ἐπὶ τινὸς τῶν νῆσων δυτικῶς. Εἰς τὰ Λειφοβούδιρα ἐπέστρεψαν τὸ προσεχὲς φθινόπωρον μόνον. Τὸ ἐπόμενον θέρος, ὁ Θορβάλδος διευθύνθη μὲ τὰ

πλοίον πρώτον πρὸς ἀνατολὶς, μετὰ ταῦτα πρὸς ἄρκτον, περιπλεύσας ἀκρωτήριον, τὸ ὅπων περιεῖχε κόλπον (andnes)· ὡνόμασε δὲ αὐτὸν Κιαλάρνην (KIALARNES, ἀκρωτήριον τῆς Τροπίδος). Μετὰ ταῦτα παρέπλευσε τὸ ἀνατολικὰ τοῦ τόπου παράλια, διέβη ἐμπρὸς τῶν στομίων τῶν πλησιεστέρων κόλπων, καὶ ἔφθασεν εἰς ἀκρωτήριον δενδρόφυτον, προχωροῦν πρὸς τὸ πέλαγος καὶ κλείον τοὺς κόλπους τούτους. Οἱ Θορβάλδοι ἀπέβη εἰς αὐτὸν μὲ δόλους τοὺς ὄπαδούς του, καὶ ἴδων πέριξ του "ἴδον ὡραῖος τόπος" ἔκραξεν "ἔδω θ' ἀποκαταστηθῶ." Ἀλλ' ἐνῷ ἡτοιμάζοντο νὰ ἐπιβοῦν εἰς τὸ πλοῖόν των πάλιν, εἶδον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ἀκρωτηρίου ἐπὶ τῆς ἄμμου τρεῖς λέμβους ἔχουσας ἑκάστην ἀνὰ τρεῖς Σκρελλίγκους ('Εσκιμώς). Ὁκτὼ ἔφονευσαν ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ὁ ἔννατος διεσώθη. Μετὰ μίαν στιγμὴν ἀναρίθμητον πλῆθος τῶν Ἐσκιμῶν ἐξῆλθον ἐκ τοῦ κόλπου καὶ διευθύνθησαν ἐναντίον των. Οἱ ὄδοιπόροι ἥθελησαν νὰ προφυλαχθοῦν, ὑψώνοντες χάρακας εἰς τὸ πλοῖόν των οἵ δὲ Ἐσκιμώς τοξεύσαντες αὐτοὺς ἐπὶ τινα καιρὸν, ἀνεχώρησαν τέλος· ἀλλ' ὁ Θορβάλδος εἶχε πληγωθῆν ὑπὸ τὸν βραχίονα. Βλέπων δὲ ὅτι ἡ πληγή του ἦτον θανατηφόρος, εἶπεν εἰς τοὺς ὄπαδούς του "έτοιμασθῆτε ν'", ἀποπλεύσητε ὅστον τάχος, ἀλλὰ φέρετε με εἰς τὸ ἀκρωτήριον ὅπου μὲ εἶχεν ἀρέσει νὰ καταστήσω τὴν κατοικίαν μου. Ὁ λόγος ἐκεῖνος ἦτον προφητικός· ἵσως θὰ γίνηται ἡ ἀνάγκη νὰ διατρέψωμεν ἐκεῖ ἐπὶ τινα καιρόν. Θάψατε με ἐκεῖ, στήσατε σταυρὸν εἰς τὸν τάφον μου, κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πόδας, καὶ ὀνομάζετε τὸν τόπον ἐκεῖνον τοῦ λοιποῦ Κροσσάνην, (KROSSANES)." Ὁ Θορβάλδος ἀπέθανε, καὶ αἱ διαταγαὶ του ἐξεπληρώθησαν. Ἐπέστρεψαν δὲ μετὰ ταῦτα οἱ ὄπαδοι του εἰς Λειφοβούνδιρα, καὶ παρεχείμασαν ἐκεῖ μετὰ τῶν συντρόφων των. Τὸ δὲ προσεχὲς ἔαρ 1005 ἀπέπλευσαν διὰ τὴν Γρελανδίαν ὅπου εἶχον περιεργα ν' ἀναγγείλωσιν εἰς τὸν Λεῖφον.

* Ανεπιτυχὲς ἐπιχείρημα τοῦ Θορβείνου

Ἐριξωνος. Θορζεῦνος (Thorstein), ὁ τρίτος γιὸς τοῦ Ἐρίκου, ἀπεφάσισε νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν Οὐն්ලάνδην διὰ νὰ λάβῃ τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφοῦ του." Οθεν καταρτίσας τὰ αὐτὸ πλοῖον, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰκοσιτέστε ναύτας καὶ τὴν γυναικά του Γυδρίδαν. Καθ' ὅλον τὸ θέρος ἐπλανᾶτο εἰς τὴν θάλασσαν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ποῦ εὑρίσκεται. Τὴν πρώτην ἔβδομάδα τοῦ χειμῶνος προσωριμίσθη εἰς Δυσουφιόρδην, ἀποκλανεῖς εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Γρελανδίας, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ κατὰ τὸν αὐγὸν χειμῶνα. Τὴν δὲ πρεσεχὴ ἄνοιξιν ἡ Γυδρίδα ἐπανῆλθεν εἰς Ἑρικουφιόρδην.

Ἄποκατάστασις τοῦ Θορφίννου εἰς Οὐν්λάνδην. Τὸ ἐπόμενον θέρος τοῦ 1006, δύω ἵσλαρδικὰ πλοῖα ἔφθασαν εἰς Γρελανδίαν. Τὸ ἐξ αὐτῶν διώκει ὁ Θορφίνος ἐπονομαζόμενος Καρλσέφν (KARLSEFN, ὁ διὰ μεγάλα προωρισμένος). Ὁ Θορφίνος ἥτον πλούτιος καὶ ἴσχυρός, ἀνήκων εἰς ἔνδοξον οἰκογένειαν, καὶ ἔχων μεταξὺ τῶν προγόνων του Δανούς, Νορβεγούς, Σουηδούς, Ἰρλανδούς καὶ Σκώτους, τινὰς μὲν βασιλεὺς, τινὰς δὲ συγγενεῖς Βασιλέων· συνωδεύετο δὲ οὐράρρου τοῦ Θορβράνδσωνος (Snorre Thorbrandson), καταγομένου καὶ αὐτοῦ ἐξ οἰκογενείας λαμπρᾶς. Τὸ ἄλλο πλοῖον ἐκυβέρνα ὁ Βιάρνος Γριμόλφων ἐκ Βρειδιφιόρδης καὶ ὁ Θόραλλος Γαμλάσων ἐξ Ὀζφιρδίρης. Ἐόρτασαν τὰ Χριστούγεννα (Jol) εἰς Βρατταλίδην, καὶ ὁ Θορφίννος ἐρωτευθεὶς τὴν Γυδρίδαν, τὴν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Δεῖφον, καὶ τὴν ἐνυμφεύθη εἰς τὸ διάημα τοῦ χειμῶνος. Ὁ πλοῦς εἰς Οὐν්λάνδην ἥτον καὶ τότε ἀκόμη ὡς καὶ πρότερον, τὸ σύνηθες τῶν συνδιαλέξεων ἀντικείμενον, καὶ ὁ Θορφίννος ἐνδίδων εἰς τῆς γυναικός του καὶ εἰς τῶν φίλων του τὰς παρακινήσεις, ἀπεφύσισε νὰ τὸν ἐπιχειρισθῇ. Ἐπομένως κατὰ τὸ 1007, περὶ τὴν ἄνοιξιν, ὁ Καρλσέφνος καὶ ὁ Σνόρρος, κατήρτισαν τὸ πλοῖόν των, καὶ ὁ Βιάρνης καὶ ὁ Θόραλλος τὸ ἐδικόν των. Ἄλλο δὲ τρίτον πλοῖον, (τὸ ὅποῖον Θορβιούρης ὁ πατὴρ τῆς Γυδρίδας εἶχε φέρει εἰς Γρελανδίαν) ἐκυβερνᾶτο οὐράρρου τοῦ Θορουνάρδου, τοῦ

νυμφευθέίτος τὴν Φρεῦδίσαν, νῶθον θυγατέρα Ἐρίκου τοῦ Ἐρυθροῦ. Ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου τούτου ἦταν καὶ ὁ Θόραλλος, παλαιὸς ὑπηρέτης τοῦ Ἐρίκου, κυνηγός του μὲν κατὰ τὸ θέρος, συτιστής του δὲ τὸν χειμῶνα καὶ γνωρίζων ἄριστα τὸ ἀκατοίκητον μέρος τῆς Γρελανδίας.

Οἱ ἀποπλεύσαντες ἦσαν ὅλοι ἐκατὸν ἔξικοντα τὸν ἀριθμὸν, συμπαρέλαβον δὲ καὶ παντὸς εἴδους κτήνη, σκοπὸν ἔχοντες ν' ἀποικισθῶσιν, ἢν τὸ κατώρθωντον. Καὶ πρῶτον μὲν ἔφθασαν εἰς Οὐεζερβύγδην, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βιαρνέην [Δίσκον], καὶ ἐκεῖθεν πάλιν διευθύνθησαν μεσημβρινῶς πρὸς τὴν Ἐλλουλάνδην, ὅπου εὑρον πλῆθος ἀλωπέκων. Προοδεύσαντες δὲ ἔτι μᾶλλον πρὸς μεσημβρίαν, ἔφθασαν μετὰ διήμερον πλοῦν εἰς Μαρκλάνδην, τόπον σύμφυτον καὶ κατοικούμενον ἀπὸ ζώα· ἐκεῖθεν δὲ ἐπλευσαν πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ, ἀφίνοντες πρὸς τὰ δεξιά των τὴν γῆν, καὶ ἀφίχθησαν εἰς Κιλιάρην, ὅπου ἀπήντησαν ἀπατήτους ἔρήμους, καὶ μακρὰ καὶ σενὰ ἀμμώδη παράλια, τὰ ὅποια ἀπεκάλεσαν Φυρδυνσράνδιρα. Παραλλάξαντες δὲ καὶ αὐτὰ, εἶδον γῆν διατεμνομένην ἥδη ἀπὸ κόλπους. Ἐνταῦθα ἀπεβίβασαν εἰς τὴν ξηρὰν δύο Σκώτους, τὸν Ἀκην καὶ Ἐκίαν, ταχύποδας δρομεῖς, τοὺς ὅποιους ὁ Ὄλαφος Τρυγούνασσων, βασιλεὺς τῆς Νορβεγίας εἶχε δώσει εἰς τὸν Λευφον τοὺς ἐπεμψαν δὲ νὰ ἐρευνήσουν τὴν χώραν πρὸς τὰ ΜΔ. Ἐπιτρέψαντες δὲ αὐτοὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν σαφυλήν καὶ σίτον ἄγριον. Τὰ πλοῖα ἔξηκολούθησαν τὸν πλοῦν των μέχρι βαθίων τινὸς κόλπου, τὸ σόμιον τοῦ ὅποιου ἔκλειε νῆσος. Ἡσαν δὲ περὶ αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὸν κόλπον, τὰ ῥεύματα ὄρμητικά· ἐπὶ τῆς νῆσου ἀπήντησαν τόσον πλῆθος κύκνων, ὃς εούδε βῆμα ἐδύναντο νὰ προχωρήσουν χωρὶς νὰ θραύσωσι τὰ ώά των. Καὶ τὴν μὲν νῆσον φνόμασαν Στρωμέλαν [STRAUMBY, νῆσον ῥευμάτων], τὸν δὲ κόλπον Στρωμφιόρδην [STRAUMFIORDRE, κολπὸν ῥευμάτων]. Ἀποβάντες εἰς τὴν ξηρὰν ἡτοιμάσθησαν νὰ διαχειμάσουν ἐκεῖ, καὶ νὰ γνωρίσουν τὸν τόπον, ὃς εἰς τοὺς ἐφανη ὥρανος. Μετὰ ταῦτα ὡς μὲν Θόραλλος ἀπεφάστη-

φε νὰ διευθυνθῇ πρὸς ἄρκτον πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς Οὐγκλάνδης, ὁ δὲ Καρλσέφνης ἥθελε νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ, ὅθεν χωρισθεὶς ὁ Θόραλλος ἀπὸ τοὺς λοιποὺς, καὶ συμπαραλαβὼν ὀκτὼ ὄπαδούς, περιέπλευσε τὰ φυρδυσράνδιρα καὶ τὴν Κιλιαρνην, ἀλλὰ σφοδρὸς δυτικὸς ἄνεμος τὸν ἔρριψεν εἰς τὰς ὅχθας τῆς Ιρλανδίας, ὃπου κατὰ τὴν διήγησιν ἐμπόρων τινῶν συνελήφθη μεθ' ὅλων τῶν ὄπαδῶν του, κ' ἐπωλήθη ὡς δοῦλος. Ὁ δὲ Καρλσέφνης, ἢ Σνόρρος, ὁ Βιάρνης καὶ οἱ ὄπαδοί των, ὅλοι 151. τὸν ἀριθμὸν, ἐπλευσαν πρὸς δυσμὰς, κ' ἐφθασαν μέχρι τοῦ μέρους ὃπου ὁ ποταμὸς πηγάζων ἀπὸ λίμνην εἰσρέει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχων μεγάλας ηίσους παρὰ τὰς ἐκβολάς του. Εἰσελθόντες εἰς τὴν λίμνην, ωνόμασαν τὸν τόπον τοῦτον "Οπην [i Hōpe]. Εἰς τὴν ξηρὰν εὑρον πεδιάδας φερούσας ἄγριον σίτου, καὶ σαφυλὴν ἐπὶ λόφων. Τὴν πρωΐαν μιᾶς τῶν ήμερῶν παρετήρησαν μέγα πλῆθος ἀκατίων τῶν αὐτοχθόνων, τοὺς ὅποιους προσεκάλεσαν διὰ σημείων νὰ πλησιάσωστι φίλικῶν. Οἱ ἄγριοι ηίσαν ἀσχημοι, μαδροι, μὲ ρυπαρὰς κόμαις, μεγάλους ὀφθαλμοὺς καὶ πλατέα πρόσωπα. Ελθόντες δὲ πλησίον, καὶ θεωρήσαντες ἐπί τινας σιγμάς τοὺς ξένους μὲ ἔκπληξιν, ἀνεχώρησαν κωπηλατοῦντες πέραν τοῦ ἀκρωτηρίου. Ὁ Καρλσέφνης καὶ οἱ ὄπαδοί του οἰκοδομήσαντες τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου, διεχείμασαν εἰς αὐτήν. Δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος χιῶν δὲν ἐπεσε, καὶ τὰ κτήνη ἔμενον βόσκοντα εἰς τὴν πεδιάδα. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1008. περὶ τὴν πρωΐαν παρετήρησαν πλῆθος ἀκατίων ἐρχομένων ἀπὸ τὰ ΜΔ. "Τψωσε δὲ πρὸς τοὺς ἐγχρίους ὁ Καρλσέφνης λευκὴν ἀσπίδα εἰς σημεῖον εἰρίνης, καὶ ἀμέσως πλησιάσαντες ἥρχισαν τὰ ἐμπορικὰ ἀνταλλάγματά των. Προετίμων τὸ κόκκινον ὑφασμα, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔδιδον μαλακὰ δέρματα ζώων [algrā skinn]. "Ηθελον ν' ἀγοράσουν καὶ ξίφη καὶ λόγχας, ἀλλ' ὁ Καρλσέφνης καὶ ὁ Σνόρρος ἀπηγόρευσαν τὴν πώλησιν τοιούτων ὅπλων. Αντὶ ἐνὸς μελανοῦ δέρματος, ἐλάμβανον μιᾶς σπιθαμῆς πλατείας ἐρυθρᾶν τανκλαν, τὴν ὃποίαν ἀμέσως ἔδειγον περὶ τὴν κεφα-

λήν των. Τ' ἀνταλλάγματα εἴζηκολούθησαν ἐπίτινα καιρὸν ταιμούτοτρόπως, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ κόκκινον ὕφασμα ἥρχισε νὰ ἐλαττοῦται, οἱ Σκανδιναυοὶ ἥρχισαν νὰ κόπτουν αὐτὸ εἰς στενὰς ταινίας, ἐνδὲ δακτύλου πλάτος ἔχούσας καὶ οἱ Σκρελίγγοι ἡγόραζον καὶ αὐτὰς ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ ὡς καὶ τὰς πλατείας. Ὁ Καρλσέφνης διέταξε τὰς γυναικας νὰ φέρουν ζωμὸν γάλατος, καὶ τὸ ποτὸν τοῦτο τόσον ἥρεσεν εἰς τοὺς Σκρελίγγους, ὡςε ἥρχισαν νὰ προτιμοῦν τὸ γύλα ἄφ' ὅλα ὅσα τοὺς ἐπώλουν οἱ Σκανδιναυοὶ, κ' ἐπρόσφερον τὰ δέρματα καὶ ἄλλα ἀνταλλαγῆς εἴδη δὰ ν' ἀγοράσουν αὐτό. Ἐν ὧ ἦσαν περὶ τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἐνησχολημένοι, ταῦρος τὸν ὅποιον ὁ Καρλσέφνης εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, ἔξελθὼν τοῦ δάσους, ἥρχισε νὰ μυκᾶται σφοδρῶς. Τοσοῦτον δὲ ἔξέπληξεν ἡ φωνή του τοὺς Σκρελίγγους, ὡςε ρίφθέντες εἰς τὰ πλοιάριά των, ἔφυγον ταχέως πρὸς μεσημβρίαν. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἡ σύζυγος τοῦ Καρλσέφνου Γυδρίδα ἐγέννησεν νιὸν καὶ τὸν ὀνόμασε Σνόρρον. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπομένου χειμῶνος οἱ Σκρελίγγοι ἥλθον πολυπληθέσεροι καὶ μετ' ἄλλαλαγμῶν, φαινόμενοι ὅτι διέκειντο ἔχθρικῶς. Ὁ Καρλσέφνης ὑψώσεν ἐρυθρᾶν ἀσπίδα, καὶ τὰ δύο μέρη ἥλθον εἰς χεῖρας. Τὰ βέλη ἐπιπτον ὡς βροχή· Οἱ Σκρελίγγοι μετεχειρίζοντο κ' ἐν εἶδος σφενδόνης, συνισταμένης εἰς σφαιραν φαίλαν, ὄροιαν μὲ προβάτου κοιλιαν. Αὐτὴν ἥγειρον εἰς ῥάβδον, καὶ τὴν ἔρριπτον μὲ βίαν κατὰ τῶν ἔχθρῶν. Πίπτουσα δὲ ἀπετέλει μέγαν κρότον. Τρόμος κατέλαβε τοὺς Σκανδιναύοντας, κ' ἔφευγον πρὸς τὸν ποταμόν, ὅτε βλέπουσα αὐτοὺς φεύγοντας ἡ Φρεῦδισα “πῶς! ” ἀνέκραξε “σεῖς οἱ ἀνδρεῖοι φεύγετε” ἐμπρὸς τῶν ἀθλίων τούτων, τοὺς ὅποιους ἔπρεπεν ὡς κτήνη νὰ σφάξετε; “Αν εἴχα ὅπλα, θὰ ἐπολέμουν καλήτερα ἀπὸ σᾶς.” Οἱ φυγάδες δὲν ἐπρόσεξαν εἰς τοὺς λόγους της, καὶ οὖσα ἔγγυος δὲν ἔδυνήθη νὰ τοὺς ἀκαλουσθήσῃ. Τέλος ὅμως τοὺς ἔφθισεν εἰς τὸ δάσος, ὅπου ἴδούσα τὸ πτῶμα τοῦ Θορβράνδου Σνορράσωνος, τοῦ ὅποιου λίθος εἶχε συντρίψει τὴν κεφαλήν, καὶ εὑρούσα τὸ ξῖφός του γυμνὸν παρὰ αὐτὸν, τὰ ἐ-

λαβεν εἰς χειράς της, καὶ μὲ τὸ σῆθος γυμνὸν ἐσράφη κατὰ τῶν ἀγρίων, οἵτινες βλέποντες γυναικα ἔνοπλον ἔξεπλαγησαν, κ' ἐπισρέψαντες εἰς τὰ πλοιάρια των ἀνεχώρησαν, Ὁ Καρλσέφνης καὶ οἱ ὄπαδοί του πλησιάσαντες εἰς αὐτὴν ἀτέδωκαν ἐπαίνους εἰς τὴν γενναιότητά της, ἀλλ' ἐννοήσαντες ὅτι ἀν ἔμενον περιπλέον ἐνταῦθα ἥθελον προσβάλλεσθαι ἀδιακόπως ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπισρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των. Πλεύσαντες πρὸς ἀνατολὰς ἔφθασαν εἰς Στρωμφιόρδην, καὶ ὁ Καρσέφνης μ' ἐν πλοῖον ἔξακολουθήσας τὸν πλοῦν του διὰ ν' ἀναζητήσῃ τὸν Θόραλλον, ἐπλευσεν ἀρκτικῶς τῆς Κιλιάρνης, καὶ ἐκεῖθεν διευθύνθη πρὸς τ' ἀρκτικοδυτικὰ, ἀφήνων τὴν γῆν εἰς τ' ἀριστρά. Πανταχόθεν ἐφαίνοντο ἀδιάκοπα δάση, τὰ δὲ δρη τῆς Ὁπης καὶ ὅσα ἄλλα τότε ἐφαίνοντο, ώμοιαζον ὡς ἀποτελοῦντα μίαν μόνην μακρὰν σειράν. Διεχείμασαν εἰς Στρωμφιόρδην, καὶ τὸ ἐπόμενον ἔαρ, καθ' ὃ δ Συνόρρος, υἱὸς τοῦ Καρλσέφνου, ἔκλεισε τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀπέπλευσαν ἀπὸ τὴν Οὐϊνλάνδην, μὲ ἄνεμον πνέοντα ἐκ μεσημβρίας. Εἰς τὴν Μαρκλάνδην, ὅπου μετ' ὀλίγον ἔφθασαν, εὑρον πέντε Σκρελίγγους, καὶ λαβόντες δύω παῖδας ἄρρενας μεθ' ἑαυτῶν, τοὺς ἐδίδαξαν τὴν γλώσσαν τῆς Αἴρκτου, καὶ τοὺς ἐβάπτισαν. Οἱ παῖδες οὗτοι εἶπον ὅτι ἡ μήτηρ των ὠνομάζετο Οὐεθιλδη, καὶ ὁ πατήρ των Φοναίγης, ὅτι οἱ Σκρελλίγγοι ἐκυβερνῶντα ἀπὸ Βασιλεῖς, τῶν ὅποιων ὃ μὲν ὠνομάζετο Αβαλδάμων, ὃ δὲ Βαλδιδᾶς, ὅτι δὲν εἶχον οἴκους εἰς τὸν τόπον των, καὶ ὁ λαὸς κατώκει εἰς σπήλαια. Ὁ Βιάρνης Γριμόλφαων ἀπεπλανήθη τῆς ὁδοῦ του μέχρι τῆς Ίρλανδικῆς θαλάσσης, κ' ἔφθασεν εἰς μέρος, ὅπου τοσοῦτον ὑπῆρχε σκωλήκων πλῆθος, ὥστε τὸ πλοῖόν του ἔγινε διάβρωτον ἀπὸ τὰ ἔντομα ταῦτα. Ολίγοι μόνον ἐκ τοῦ πληρώματος διεσώθησαν εἰς πλοιάριον χρισμένον μὲ πίσσαν ἐλαίου Φώκης, ὡς προφυλάττουσαν ἀπὸ τοὺς σκώληκας. Ὁ Καρλσέφνης ἔξηκολούθησε τὸν πλοῦν του πρὸς τὴν Γρελανδίαν, κ' ἔφθασεν εἰς Ερικουφιόρδην.

Ο δοιπορία τῆς Φρεūδισης, τοῦ "Ελγον καὶ τοῦ Φιννβόγου. Ἀποκατάστασις τοῦ Θορφίννου εἰς Ἰσλανδίαν. Κατὰ τὸ αὐτὸν θέρος τοῦ 1011, ἔφθασεν εἰς Γρελανδίαν πλοῖον ἐκ Νορβεγίας, διοικούμενον ὑπὸ δύω ἀδελφῶν Ἰσλανδῶν ἐξ Ωσφιρδίου, τοῦ "Ελγον καὶ Φιννβόγου, διαχειμασάντων εἰς Γρελανδίαν. Ἡ Φρεūδισα τοῖς ἐπρότεινε νὰ πλεύσωσι μετ' αὐτῆς εἰς Ούνιλάνδην, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ διαιρείμονυν ἐξ ἵσου μετέπειτα τὸ προϊὸν τοῦ πλοῦ. Συγκατατεθέντων αὐτῶν, συνεφωνήθη ἐκάτερον πλήρωμα νὰ σύγκειται ἀπὸ τριάκοντα ρωμαλαίους ἄνδρας ἐκτὸς τῶν γυναικῶν. Ἄλλ' ἡ Φρεūδισα συμπαρέλαβε κρυφίως πέντε ἄνδρας ἀκόμη. Κατὰ τὸ ἔτος 1012, ἔφθασαν εἰς Λειφοβούνδιρα, ὅπου καὶ διεχείμασαν. Ἡ διαγωγὴ τῆς Φρεūδισης ἐπέφερε διχόνουαν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν. Τότε ἡ σκληρὰ γυνὴ κατέπεισε τὸν ἄνδρα της νὰ θυσιάσῃ τοὺς δύω ἀδελφοὺς μετὰ τῶν διπάδων των. Μετὰ τὴν αἰσχρὰν ταύτην δολοφονίαν ἐπέστρεψεν, εἰς Γρελανδίαν, ὅπου ὁ Θορφίννος ἥτον ἔτοιμος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Νορβεγίαν, καὶ ἐπερίμενεν οὔριον ἄνεμον μόνον. Τὸ πλοῖον τὸ ὄποιον ἐκυβέρνα εἶχε φορτίον τόσον πλούσιον, ὥστε γενικῶς ἐλέγετο ὅτι ποτὲ πλευσιώτερον πλοῖον δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει ἀπὸ τὴν Γρελανδίαν. Ἀμα ἐπνευσεν οὔριος ἄνεμος, ὁ Θορφίννος ἀπέπλευσε, καὶ ἐλθὼν εἰς Νορβεγίαν, διεχείμασεν ἐκεῖ, καὶ ἐπώλησεν ὅσα εἶδη εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ. Τὸ ἔπιὸν ἔτος, ἐνῷ ἥτοι μάζετο ν' ἀποπλεύσῃ εἰς Ἰσλανδίαν, Γερμανὸς ἐκ Βρέμης ὅλθε καὶ ἡγόρασεν ἀπὸ αὐτὸν ἐν τεμάχιον ξύλου τῆς Ούνιλάνδης, μώσυρον καλούμενον, δι' ἥμίσειαν λίτραν χρυσοῦ. Ο Καρσέφνης μετέβη εἰς Ἰσλανδίαν τὸ ἐπόμενον ἔτος [1015], καὶ ἡγόρασεν εἰς Σκαγαφιόρδην, κατὰ τὴν βόρειον ἐπαρχίαν, τὸ μέρος καλούμενον Γλωμβόην, καὶ ἐβίωσεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ τέλους τῶν ἡμερῶν του. Μετ' αὐτὸν κατώκησεν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὁ νίος του Σνόρρος, ὅστις εἶχε γεννηθῆ εἰς τὴν Αμερικήν. "Οταν ἐνυμφεύθη ὁ Σνόρρος, ἡ μήτηρ του ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην. Ἐκεῖθεν δὲ

ἐπέστρεψε πάλιν πρὸς τὸν υἱὸν τῆς εἰς Γλομβόην, ὅπου αὐτὸς εἶχεν ἀνεγέρει Ἐκκλησίαν. Ἐκεῖ ἔζησε πολλὰ ἔτη ἀκόμη ὡς μοναχή. Ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Καρλσέρφου κατάγεται πολυάριθμος καὶ λαμπρὰ ἀπογονία, ἔγγονος δὲ τοῦ Σνόρρου ἐκ τῆς θυγατρός του Ἀλφρίδας, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1085, ὃν ὁ Θόρλακος Ρουνόλφσων, Ἐπίσκοπος τῆς Σκαλχόλτης, ὁ κυρίως τὸν ἀρχαιότατον Ἰσλανδικὸν ἐκκλησιαστικὸν κώδηκα συντάξας, τὸν δημοσιευθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1123. Εἶναι πιθανὸν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἑρανιστὴς καὶ τῶν πληροφοριῶν περὶ τῶν περιηγήσεων εἰς Ἀμερικὴν τὰς ὁποίας ἔξεθέσαμεν ἀνωτέρω.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Γεωγραφία καὶ ὑδρογραφία.

Ἐίς τὰς ἀρχαίας ταύτας παραδόσεις περιηγήσεων εὑρίσκομεν κατ' εὐτυχίαν οὐ μόνον γεωγραφικὰς, ἀλλὰ καὶ ναυτικὰς καὶ ἀστρονομικὰς εἰδήσεις, αἴτινες θέλουν μᾶς χρησιμεύσει εἰς τῶν τόπων τὸν προσδιορισμόν. Αἱ ναυτικαὶ παρατηρήσεις, δηλαδὴ ὁ προσδιορισμὸς τῆς διευθύνσεως τῶν πλοίων καὶ τῶν ἀποζάσεων τῶν διαφόρων μερῶν, ἐκφραζόμενος εἰς ἡμέρας πλοῦ (dægr), εἶναι σπουδαῖαι εἰς ἄκρον, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ὀλίγη προσοχὴ ἔδόθη εἰς αὐτὰς μέχρι τοῦτο. Καθ' ὅσα ἔξαγονται ἀπὸ τὴν Λανδνάμαν καὶ ἄλλα γεωγραφικὰ περὶ Ἰσλανδίας συγγράμματα, μία ἡμέρα πλοῦ πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ πρὸς 27 ἢ 30 μίλλια γεωγραφικὰ [δανικὰ ἢ γερμανικὰ μίλλια, πρὸς 15 τὴν μοῖραν].

Ἀπὸ τὴν νῆσον Ἐλλούλανδίαν, ὃνομασθεῖσαν μετὰ ταῦτα Λίτλα - Ελλούλανδ, [LITLAHELLULAND, μικρὰ Ἐλλούλανδη], ὁ Βιάρης ἔφθασεν εἰς Ἐριουλφόνησον [Ἰκιγείτην, Ikigeit] τῆς Γρελανδίας μὲ σφοδρὸν Μ. Δ. ἄνεμον, πλεύσας ἡμέρας τέσσαρας. Ἡ ἀπόσασις τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου ἀπὸ τὴν Νέαν Γῆν εἶναι 100 μίλλιων περίπου, καὶ ἡ ἀπόσασις αὐτῇ ουμφω-

νει ἐντελῶς μὲ τὸν δρόμον τὸν ὅποιον ὁ Βιάρης διήνυσεν, ὥθούμενος ἀπὸ σφοδρὸν ἄνεμον. Αἱ νέαι περιγραφαὶ παρισῶσι τὴν νῆσον ταύτην ὡς συγκειμένην κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ βράχους ψυμνοὺς καὶ πλατεῖς μὴ ἔχοντας οὔτε δένδρον οὔτε θάμνον κανένα, καὶ καλουμένους διὰ τοῦτο **Bag-rens** [ψυμνοίς]. Ἡ ἐπωνυμία αὕτη συμφωνεῖ μὲ τὴν λέξιν "Ελλουρ [Hellur]", ἐκ τῆς ὅποιας οἱ ἀρχαῖοι Σκανδινανοὶ παρήγαγον τοῦ τόπου τὸ ὄνομα [Helluland].

Ἡ Μαρκλανδίαν διὰ ἔκειτο πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ τῆς Ελλουλανδίας, ἀπέχουσα τρεῖς ἡμέρας πλοῦ ἀπὸ ἐκείνην [80—90 μίλια]. Ἡ γῇ αὕτη εἶναι ἡ Νέα Σκωτία, τῆς ὅποιας ἡ νεωτέρα περιγραφὴ συμφωνεῖ ἐντελῶς μὲ τὰς σκανδινανικὰς παραδόσεις περὶ Μαρκλανδίας. "Ο τόπος εἶναι ἐν γένει χαμηλὸς [low], τὸ παραθαλάσσιον χαμηλὸν καὶ πεδινὸν [level and low to the seaward]. φαίνονται δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν λευκοὶ βράχοι." "Ο τόπος εἶναι χαμηλὸς μὲ λευκοὺς ἀμμώδεις βράχους white sandy cliffs, φαιρομένους κυρίως ἀπὸ τὴν θάλασσαν. "Ταῦτα, λέγει ὁ J. B. Νόρριος, εἰς τὸν Νεοαμερικανικὸν πρωρέα [J. W. Norrie New American Pilot]. "ἄλλο δὲ σύγγραμμα περὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ λέγει. "Εἰς τὸ παράλιον βράχοι ἐξ ἀμμού λευκοτάτης cliffs of exceedingly white sand." Ἐνταῦθα ἡ λέξις level [πεδινὸς] τοῦ ἀμερικανικοῦ θαλασσοπόρου ἀνταποκρίνεται ἐντελῶς πρὸς τὴν ἴσλανδικὴν λέξιν slétt. Low to the seaward [χαμηλὸς, ταπεινὸς πρὸς τὴν θάλασσαν] ἴσοδυναμεῖ μὲ τὴν σύντομον ἴσλανδικὴν λέξιν ð sæ bratt, αἱ δὲ λέξεις white sandy cliffs [λευκοὶ ἀμμώδεις βράχοι], ἐκφράζουν ὅ,τι αἱ ἴσλανδικαὶ hvitir sandar. Ἡ Νέα Σκωτία, ἡ Νέα-Βρυνσούικη καὶ ἡ Κάτω Κανάδα, κειμένη μεσογειοτέρως, καὶ ἀποτελούσα μέρος τῆς ἀρχαίας Μαρκλανδίας, καλύπτονται ἀπὸ μέγιστα δάση.

Ἡ Οὐϊνλανδία ἔκειτο εἰς δύο ἡμερῶν ἀπόσασιν [54—60 μίλιων σχεδὸν] μεσημβρινοδυτικῶς τῆς Μαρκλανδίας. Ἡ

ἀπόσασις ἀπὸ τὸ Σάβλον ἀκρωτήριον εἰς τὸ ἀκρωτήριον Κόδον, σημειοῦται εἰς τὰ ναυτικὰ συγγράμματα εἰς ὥρας 70 [52 μίλια Μ. Δ.] περίπου. Ἡ περιγραφὴ τῶν παραλίων τούτων συμφωνεῖ μὲ τὴν τοῦ Βιάρνου, καὶ ἡ θέσις τῆς νήσου τῆς κειμένης πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀποτελούσης μετὰ τῆς χερσονήσου τῆς πρὸς τ' ἀρκτικοανατολικὰ ἐκτενούμενης τὸν πορθμὸν δὶ οὐ ἔπλευσεν ὁ Λεῖφος, συμφωνεῖ ἐντελῶς μὲ τὴν θέσιν τῆς νήσου Ναντυκέτης. Οἱ Σκανδινανοὶ εὑρον εἰς τὰ παράλια ταῦτα πολλὰ ἀβαθῆ μέρη [grunnsaefui mikit]. Οἱ νέοι θαλασσοπόροι παρετήρησαν τὸ αὐτὸν, καὶ ἀναφέρουν πολλὰς ἀμμώδεις ὑφάλους [riffs] καὶ ἄλλα ἀβαθῆ μέρη [shoals], καὶ λέγουν ὅτι ὁ πορθμὸς φαίνεται ὡς γῆ κατακλυσθεῖσα (drowned land).

Τὸ ὄνομα τῆς Κιλιαρνης σύγκειται ἀπὸ τὴν λέξιν kiölr, [τροπὶς τοῦ πλοίου], καὶ nes [ἀκρωτήριον]. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ λέξις αὕτη ἐκφράζει τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἀκωτρηρίου τούτου μὲ τροπίδα πλοίου, ἵδιως μὲ τὰς τῶν μακρῶν πλοίων τῶν ἀρχαίων Σκανδινανῶν. Εἶναι δὲ, ὡς φαίνεται, τὸ αὐτὸν μὲ τὸ ἀκρωτήριον Κέδον, ἡ Νωστὴ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, τὸ ὄποιον κατὰ μέν τινας γεωγράφους ἀμιτάζει κέρας, κατ' ἄλλους δὲ δρέπανον. Οἱ Σκανδινανοὶ εὗρον εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐρήμους χωρὶς ἵχνη ἀνθρώπου [öraefi], καὶ μακρὰς καὶ σενὰς ὄχθας ἀμμώδεις [strandir längar ok sandar], μορφῆς παραδόξου, καὶ τὰς ἐκάλεσαν Φυρδυσράνδιρα, [θαυμασίας ὄχθας, ἐκ τοῦ furda, θαῦμα, καὶ strnd, ὄχθη]. Ἀς παραβάλωμεν τὴν ἀρχαίαν ταύτην περιγραφὴν τῶν παραλίων ἐκείνων μὲ νεωτέραν ἄλλην τοῦ ἀκρωτηρίου Κόδου, γεγραμμένην παρὰ τοῦ φιλολόγου Ἰτσκόκου [Hitchcock, Report on the geology of Massachusetts]. “Οἱ ἀμμώδεις λόφοι, γυμνοὶ κατὰ μέγα μέρος ἡ καὶ ἐντελῶς ἀπὸ φυτὰ καὶ δένδρα, ἐλκύουν τὴν προσοχὴν διὰ τὸ παράδοξον τοῦ χαρακτῆρός των [forcibly attract the attention on account of their peculiarity]. Καθ' ὅσον προεβαίναμεν πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ ἀκρωτηρίου, ηὔξανεν ἡ ἀμμος καὶ τοῦ ἐδάφους ἡ ἀκαρπία, καὶ πολλαχοῦ

ἀν ἀπήντα ὁ περιηγητὴς ἀφρικανοὺς Βεδουΐνους, ἥθελε νομίσει ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Αραβίας ἢ τῆς Δυσβίας.” Περίεργον φαινόμενον παρατηρούμενον ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου, ἔδωσεν ἵσως πρώτην ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπωνυμίαν του, καὶ περιγράφεται ως ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως: “Διερχόμενος τὰς ἐρήμους τοῦ ἀκρωτηρίου, παρετήρησα ἀξιοσημείωτον φαινόμενον ὀπτικῆς ἀπάτης. Εἰς Ὀρλεανίαν ἐνόμισα ὅτι ἀνεβαίναμεν ἀνήφορον 3—4 μοιρῶν, ἀλλὰ σραφεὶς ὀπίσω, εἴδα τὴν ὁδὸν τὴν ὅποιαν εἴχαμεν διατρέξει ὑψηλούμενην καὶ αὐτὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ηωνιαν κατ’ ἐναρτίαν διεύθυνσιν. Λέν επιχειρίζομαι νὰ ἔξηγήσω τ’ ὀπτικὸν τοῦτο φαινόμενον, παρατηρῶ δὲ μόνοι ὅτι εἴναι συγγενὲς μὲ τὸ ὄποιον δ. K. Οὐμβόλδος εἶδεν εἰς τὰς Πάμπας τῆς Ἐνεζούνέλας. “Πέριξ ἡμῶν, γράφει, αἱ πεδιάδες ὅλαι ἐφαίνοντο ἀναβαίνουσαι πρὸς τὸν οὐρανόν.” ὥσε τὰ ὀνόματα τὰ ὄποια οἱ Σκανδινανοὶ ἔδωσαν εἰς τὰ τρία ταῦτα παράλια Νωσετβεῖχ, Χαθαμβεῖχ καὶ Μονομούβεῖχ [Nauset Beach, Chatham Beach et Monomoy Beach] εἴναι καταλληλότατα.

Τὸ μέγα ῥεῦμα, gulfstream καλούμενον, ἔξερχόμενον ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ, ῥέον διὰ τῆς Φλωρίδος, τῆς Κούβας, καὶ τῶν Βααμαίων νήσων, διευθυνόμενον μετὰ ταῦτα πρὸς ἄρκτον παραλλήλως τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς ἄρκτως Ἀμερικῆς, ὁ ποταμὸς οὗτος τοῦ ὄποιου ἡ κοίτη ἦτον ἄλλοτε, κατὰ τὰ ισορούμενα, πλησιεσέρα εἰς τὸ παράλιον, προξενεῖ μεγάλα ῥεύματα κυρίως κατὰ τὸ μέρος ὃπου ἡ χερσόνησος τῆς Βαρντάβλης τὸν παρεμποδίζει ῥέοντα ἐκ μεσημβρίας. Ἡ Στρωμφιόρδη τῶν παλαιῶν Σκανδιναυῶν εἴναι πιθανῶς ὁ κόλπος τῆς Βούζαρδης, καὶ ἡ Στρωμεία είναι ἡ Μάρθας ἄμπελος, [Martha’s Vineyard], μὲν δολον ὅτι ἡ παράδοσις περὶ τῆς μεγάλης ποστοτητος τῶν αὐγῶν τὰ ὄποια εὑρίσκοντο εἰς αὐτὴν ἐφαρμόζεται μᾶλλον εἰς τὴν νῆσον ἡτις κεῖται κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ πορθμοῦ τῆς Οὐϊνεύαρδης, τὴν καλουμένην διὰ τοῦτο καὶ σήμερον ὡόνησον [Egg Island].

Ἡ Κροσσάνη [Crossanes] εἶναι πιθανῶς ἡ ἄκρα Γουρνέτη [gurnet]. Ὁλίγον ἀρκτικῶς τοῦ μέρους τούτου προσωριμίσθη ὁ Καρλσέφινης ἀναμφιβόλως ὅταν ἀνεκάλυψε τὴν σειρὰν τῶν ὄρέων, ἥτις, ως ὑπέθετεν, ἔξετείνετο μέχρι τοῦ τόπου ὃςις εἶχεν ὀνομασθῆ "Ο π.η.

Ἡ λέξις "Οπη [Höp] σημαίνει ἵσλανδιςὶ μίκρὸν κόλπον σχηματισθέντα ὑπὸ ποταμοῦ ρέοντος ἐκ τῶν ἐνδοτέρων, καὶ ἔχοντα σόμιον πρὸς τὴν Θάλασσαν, ἡ σημαίνει τὴν περὶ τὸν τοιοῦτον κόλπον ξηράν. Τοιούτος εἶναι ὁ κόλπος τῆς Μοντόπης [Mount-Hop ἡ Mont-Haup κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς], διὰ τοῦ ὃποίου ρέει ὁ ποταμὸς Τώντων, καὶ ὃςις συνενοῦται μὲ τὴν Θάλασσαν κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Σεικονέτης, διὰ τοῦ σενοῦ ἀλλὰ πλωτίμου ποταμοῦ Ηοκασσέτου.

ΠΡΟΙΟΝΤΑ. ΦΤΣΙΚΗ ΙΣΟΟΡΙΑ.

Ἡ ἄμπελος [vinvidr ok vinber, ἡ σαφυλὴ] ἥτον εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα αὐτοφυῆς. Τοῦτο διηγεῖται μετὰ θετικότητος ὁ σύγχρονος, δηλαδὴ ὁ κατὰ τὸν 11ον αἰώνα ζῶν. Ἀδὲ μὲν ἐκ Βρέμης, ὅχι, ως λέγει, ἐκ συμπερασμῶν, ἀλλὰ κατὰ ηληφοροφορίας τὰς ὃποιας ἔλαβεν ἀπὸ Δανοὺς, καὶ ἴδιας ἀπὸ τὸν βασιλέα αὐτῶν Σβεῖνον Εξρίδσονα, ἀνεψιὸν τοῦ Κανύτου. Εἶναι δὲ γνωσὸν ὅτι τὴν σήμερον ἡ ἄμπελος φύεται ἀφθόνως εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

Ο σῖτος ἥτον αὐτοφυῆς καὶ αὐτὸς [sjálfsánir hveitirakrar]. Οἱ μετὰ ταῦτα ἐλθόντες Εύρωπαιοι, εὑρον εἰς τὸν τόπον τοῦτον Ἀραβόσιτον, καλούμενον ἐκεῖ. Ἰνδικὸν σῖτον, αὐτομάτως φυόμενον, καὶ συναγόμενον εἰς ὑπογείους τρύπας ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, οἵτινες τὸν μετεχειρίζοντο ως πρωτίστην τροφήν των. Εἰς τὴν χλόην τῆς νήσου, τῆς παρακειμένης εἰς τὴν Κιλιάρην εύρισκετο μελιτόδροσος [miélat], ως εύρισκεται καὶ τὴν σήμερον.

Τὸ μώσυρον [mansur], ἔύλον καλλωνῆς ἔξοχου, ἀνήκον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐρυθρᾶς ἡ τὴς

σταχαρίας δρυδὸς τὸ ὄποιον φύεται τὴν σήμερον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ καλεῦται πτηνοῦ ὄφθαλμὸς [bird's eye], ἡ σφένδαμνος ιονλώδης [curled maple]. Τὸ ξύλον τοῦτο ἔχρησιμενε τότε καὶ εἰς ναυπηγίαν.

Τὸ δάσος περιεῖχε μέγαν ἀριθμὸν ζώων παντὸς εἴδους, κ' ἐκατοίκησαν τὸ μέρος τοῦτο οἱ Ἰνδοὶ διὰ τὴν ἀφθονίαν τῆς θήρας. Τὴν σήμερον τὸ μέγιστον μέρος τῶν δασῶν κατεκόπη καὶ τὰ ζῶα ἀπεσύρθησαν ἀλλαχοῦ. Τὰ δὲ σιμώρια δέρματα [safvali], τὰ ὄποια δὶ ἀνταλλαγῶν ἔλαβον οἱ Σκανδιναβοὶ ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας, εἶναι καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ἐν τῷ πρωτίστων ἀρθρων τοῦ ἐμπορίου ἐκείνου τοῦ μέρους.

Αἱ παρακείμενοι νῆσοι εἶχον πλῆθος πτηνῶν, καὶ ἴδιας ἀπήγνηταν εἰς αὐτὰς οἱ Σκανδιναβοὶ μέγαν ἀριθμὸν νησσῶν φαρνενσίων [aedr], ἐκ τῶν ὄποιων πάμπολλοι εὑρίσκονται ἐκεῖ ἀκόμη σήμερον. Ἐκ τούτων καὶ πολλαὶ τῶν νήσων τούτων ὡνομάσθησαν Ωόνησοι [Egg Islands].

Οἱ ποταμοὶ ἥσαν ἵχθυοφόροι, καὶ ἴδιας περιεῖχον ἀρίζους σαλμασίους [saumons, lax]. Ὁμοίως καὶ τὰ παράλια ἔβριθον ἰχθύων, ὥστε οἱ Σκανδιναβοὶ σκάπτοντες πλησίον τῆς θαλάσσης λάκκους, τοὺς ὄποιους ἐγέμιζεν ἡ θάλασσα πλημμυροῦσα, τοὺς εὔρισκον πλήρεις εἴδους σαλμασίων, καλουμένων φελτάνων [helgir fiscar], ὅταν τὰ κύματα ἀπεσύροντο. Εἰς τὴν ἀκτὴν πολλάκις συνέπεσεν ὑλιεύσωσι κήτη, καὶ μεταξὺ ἄλλων καὶ ἐκ τῶν λεγομένων φυσάλων [reidr]. Αἱ σημεριναὶ περιγραφαὶ ἀναφέρουν ὁμοίως ὅτι ὅλοι οἱ ποταμοὶ, καὶ τὰ παράλια τοῦ τόπου τούτου ἔχουν παντοίον εἴδους ἰχθεῖς, καὶ ἴδιας σαλμασίους οἱ ποταμοὶ, καὶ τὰ παράλια φελτάνας. Πρὸ δὲ ἀκόμη ἡ ἀλιεία τοῦ κήτους ἀπετέλει ἔνα τῶν πρωτίστων βιομηχανίας κλάδων εἰς τὸν τόπον, καὶ ἴδιας εἰς τὰς παρακειμένας νήσους. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ἐκ τούτου προηλθε καὶ ἡ ἐπωνυμία ξηρονήσου τινὸς κειμένης πλησίον τῆς ἀκτῆς, καὶ καλουμένης Βράχος κήτους [Whale Rock].

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ. Ἐκτὸς τῶν ναυτικῶν καὶ γεωγραφικῶν σημειώσεων τὰς ὁποίας περιέχουν τ' ἀρχαῖα ἐκεῖνα χειρόγραφα, ἀπαντῶμεν εἰς ἐν αὐτῶν καὶ σημείωσίν τινα ἔδιως ἀστρονομικὴν, ὅτι ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ ἥσαν εἰς τὸν τόπον τοῦτον διηγώτερον ἄνισοι ἀφ' ὅτι εἶναι εἰς τὴν Γρελανδίαν ἡ εἰς τὴν Ἰσλάνδαν, καὶ ὅτι κατὰ τὴν βραχυτέραν ἡμέραν ὁ ἥλιος ἀνέτελλεν εἰς τὰς 7 $\frac{1}{2}$ καὶ ἔδυεν εἰς τὰς 4 $\frac{1}{2}$ [sölv hafdi par eyktarstad ok dagmálastad um skammdegi], ὥστε ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας ἥτον ἐννέα ώρῶν. Κατὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην ὁ τόπος ἐκείτο εἰς τὴν 41° 24' 10'' Β. Πλάτους τὸ Σεικοννέτον ἀκρωτήριον καὶ τὸ μεσημβρινὸν ἀκρωτήριον τῆς νήσου Κοναννικύτης, κεῦνται εἰς 41° 26' Β. Π. καὶ τὸ ἀκρωτήριον Ἰουδίθ, εἰς 41° 23'. Τὰ τρία ταῦτα ἀκρωτήρια κλείουν τὴν εἰσόδον τοῦ κόλπου τῆς Μωντόπης [Mount-Hope-Bay], τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν 'Οφουάτην [Hopsvatn]. Καὶ ἡ ἀστρονομικὴ λοιπὸν αὕτη παρατήρησις ἐπικυροῦ ἐντελῶς ὅσα ἀνωτέρω περὶ τῆς ταυτότητος τῶν τόπων ἐρρέθησαν.

'Ανακάλυψις τῶν μεσημβρινῶν μερῶν. Τὸ ἀπόσπασμα τὸ ὁποῖον ὁ Θορβάλδος Ἐρίξων εἶχε πέμψει κατὰ τὰ 1003 ἀπὸ τὰ Λειφοβούνδιρα διὰ νὰ ἐξιχνιάσῃ τὰ μεσημβρινὰ παράλια, ἐπέστρεψε μετὰ τεσσάρων ἥ πέντε μηνῶν πλοῦν, κ' ἐπεισκέφθη πιθανῶς τὰ παράλια τῆς Κονυτικύτης, τοῦ Νεοβοράκου, τῆς Νεογερσέης, τῆς Δελαβάρης καὶ τῆς Μαρυλανδίας. Ἡ ἀρχαῖα περιγραφὴ τῶν τόπων τούτων συνάδει ἐντελῶς μὲ τὴν τῶν νεωτέρων.

Διαμονὴ τοῦ Ἀρού Μάρσονος εἰς τὴν μεγάλην Ἰρλανδίαν. Οἱ παλαιοὶ Ἐσκιμῶς κατώκουν εἰς μέρη πολὺ μεσημβρινώτερα ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς, ως τοῦτο βεβαιούται καὶ ἀπὸ τ' ἀρχαῖα ἐκεῖνα ἀπομνημονεύματα, καὶ ἀπὸ σκέλεθρα εὑρεθέντα εἰς μεσημβρινοὺς τόπους. Ἄλλ' ἡ περίστασις αὕτη εἶναι ἀξία ἀκριβεστέρας ἐρεύνης. Ἀπέναντι τοῦ τόπου ὃπου κατώκουν οἱ Ἐσκιμῶς, καὶ πλησίον τῆς Οὐϊλανδίας ὑπῆρχε τόπος κατοικούμενος ἀπὸ ἀνθρώπους ἐνδεδυμένους, καθ' ἀ διηγοῦνται οἱ Δανοὶ, λευ-

καὶ ἐνδύματα, φέροντας ράβδους μὲ λωρίις ὑφάσματος εἰς τὴν ἄκραν, καὶ λαλοῦντας μεγαλοφόνως. 'Ο γράφων περὶ αὐτῶν ἀρχαῖος συγγραφεὺς νομίζει ὅτι ὁ τόπος οὗτος ἡτοι ἡ παλαιὰ Οὐιτραμαννλανδία [γῆ τῶν λευκῶν ἀνθρώπων] ἡ ἄλλως καλούμενη Μεγάλη Ἰρλανδία [Ireland it Mikla], τὸ μέρος πιθανῶς τῆς ἀρκτίδας Ἀμερικῆς, τὸ ἐκτενόμενον εἰς μεσημβριαν τοῦ κόλπου τῆς Σεσαπείκης, καὶ περιέχον τὴν ἀρκτίδαν καὶ μεσημβρινὴν Καρολίναν, τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν Φλωρίδαν. Πιρὰ τοῖς Ἰνδοῖς λεγομένοις Σαβανοῖς (Shawanos), οἵτινες πρὸ ἐνὸς αἰώνος ἀποδημήσαντες ἀπὸ τὴν Φλωρίδαν κατοικοῦντι ἥδη τὴν πολιτείαν τοῦ Ὀίου, σώζεται ἡ περίεργος παράδοσις ὅτι ἡ Φλωρίδα κατῳκεῖτο ἄλλοτε ἀπὸ λαὸν λευκὸν, μεταχειριζόμενον σιδηρᾶ ἔργαλεῖα, καὶ κατὰ τὰς ἀρχαίας ἀποδείξεις ὁ λαὸς οὗτος ἡτοι, φαίνεται, χριστιανικὴ ἀποικία Ἰσλανδικὴ, μεταβάσα ἐκεῦ πρὸ τῶν 1000. 'Ο Αρης Μάρσων, ὁ ἵσχυρὸς ἀρχηγὸς τῶν Ρεύκιάνων τῆς Ἰσλανδίας, ριψθεὶς ὑπὸ ἀνέμων εἰς τὴν γῆν ταύτην κατὰ τὰ 983, ἐβαπτίσθη εἰς αὐτήν. Διηγεῖται δὲ τὴν περίστασιν ταύτην πρῶτος ὁ Ράφνος σύγχρονος τοῦ Ἀρου, ὁ ἐπικαλούμενος ναύτης τῆς Διμερίκης, γνωστῆς πόλεως τῆς Ἰρλανδίας ὃπου εἶχεν ἐπὶ πολὺ διατρίψει. 'Ο περίφημος διὰ τὴν παιδείαν του Ἀρης Φρόδης, Ἰσλανδὸς, ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀρχαιοτάτης Λανδνάμας, τέταρτος ἀπόγονος τοῦ Ἀρου Μάρσονος διηγεῖται ὅτι ὁ Ἀρης ἡτοι γνωστὸς εἰς Οὐιτραμανναλάνδην [τόπον τῶν λευκῶν]. ὅτι δὲν τῷ ἐπετρέπετο μὲν ν' ἀπέλθῃ ἐκεῖ, ἀλλ' ὅτι τὸν ἐσέβοντο γενικῶς ὅλοι. Τοῦτο ἐγνώριζεν ἀπὸ τὸν θεῖόν του Θορκῆλον Γελλέρσωνα, τοῦ ὅποιον θεωρεῖ τὴν μαρτυρίαν ὡς ἀξιόπιστον, καὶ ὅστις τὸ εἶχε μάθει ἀπὸ Ἰσλανδοὺς εἰς οὓς τὸ διηγήθη Θορφίνος ὁ Σιγύρδσων, ὁ Ιάρλης τῶν Ὀρκάδων. Ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο ὅτι ὑπῆρχον τότε σχέσεις μεταξὺ τῶν δυτικῶν γαιῶν, [τῶν Ὀρκάδων ἡ τῆς Ἰρλανδίας] καὶ τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἀμερικῆς.

'Ο δοιπορίαι τοῦ Βιοίρνου Ἀσβράνδσωνος καὶ τοῦ Γουδλεΐφου Γουδλώγσωνος. Δένεινατ

λμφιβολία ὅτι εἰς αὐτὸν τὸ ἔδιον μέρος διετέλεσε τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του ἡμέρας ὁ Βιοίρης Ἀσβράνδσων, ὁ ἐπικαλούμενος Βρειδβικιγγακάπης, γνωστὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἄρκτου ὡς καταταχθεὶς μετὰ τοῦ περιφήμου λόχου τῆς Ἰσμοβούργης, τὸν διόποιον διώκει ὁ Παλνατόκης, καὶ ὡς πολεμήσας μετὰ τῶν Ἰομσουϊκίγγων εἰς τὴν μάχην τῆς Φυρισουάλης εἰς τὴν Σβέκιαν. Ἐξ αἰτίας σχέσεων μετὰ τῆς Θυρίδας Φρόδου, ἀδελφῆς τοῦ Σνόρρου Γόδου ἔγεινεν ἔχθρὸς τοῦ ἰσχυροῦ τούτου ἀνδρὸς, καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν τόπον, ἀπέπλευσε κατὰ τὰ 999 ἐκ Ρωνσίφης μὲ ἀπηλιώτην ἄνεμον. Ὁ δὲ Γουδλεῖφος Γουδλώγσων, ἀδελφὸς τοῦ Θορφίννου, προπάτορος τοῦ περιφήμου ἱστορικοῦ Σνόρρου Στουρλάσωνος, πλεύσας δὲ ἐμπόριον εἰς Δονβλίνον, ὅτε ἀνεχώρησε πάλιν ἐκεῖθεν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἰσλάνδαν, πλέων πρὸς δυσμὰς τῆς Ἰρλανδίας κατελήφθη ἀπὸ συνεχῆ ἀπηλιώτην, ὃςις τὸν ὥθησε πμὸς τὰ N. Δ. καὶ οὕτω περὶ τὰ μέσα τοῦ θέρους ἔφθασεν εἰς γῆν ἐκτεταμένην, ἀλλ’ ἄγνωστον. Ἀμα ἔφθασε, πολλαὶ ἑκατοντάδες ἴθαγενῶν ἐπελθοῦσαι, προσέβαλον, συνέλαβον κ’ ἔδεσαν αὐτὸν καὶ τοὺς ὄπαδούς του, οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν μὲν κανένα ἀπὸ τοὺς ἐπιδραμόντας, ἀλλ’ ἀνεκάλυψαν ὅτι ἡ γλῶσσα των ὄμοιάζει δὲν ἀπὸ τὴν Ἰρλανδικήν. Ἐν τούτοις οἱ ἴθαγενεῖς συνελθόντες ἐσκέπτοντο ἀνέπρεπε νὰ θανατώσουν ἢ νὰ αἰχμαλωτίσουν μόνον τοὺς ξένους. Ἐνῷ ἡ διάσκεψις διήρκει ἀκόμη, ἐφάνη μέγα πλῆθος ἐρχόμενον, προηγούμενον ἀπὸ σημαίαν, καὶ ὁδηγούμενον ὑπὸ λευκότριχος γέροντος μορφῆς εὐγενοῦς. Οἱ ἴθαγενεῖς διακόψαντες τότε τὸ συμβούλιόν των, ἀπεφάσισαν νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὴν ἀπόφασίν του. Ὁ νεοελθὼν οὗτος ἦτον ὁ Βιοίρης Ἀσβράνδσων. Καλέσας τὸν Γουδλεῖφον, τὸν ὡμίλησε τὴν γλῶσσαν τῆς ἄρκτου καὶ τὸν ἐρώτησε περὶ τῶν γνωρίμων του εἰς τὴν Ἰσλάνδαν, καὶ ἵδιως περὶ τῆς ἀγαπητῆς του Θυρίδας Φρόδου καὶ περὶ τοῦ νιοῦ τῆς Κιαρτάνου, ὅστις κοινῶς ἐθεωρεῖτο ὡς νιός του, καὶ ἦτον τότε ἴδιοκτήτης τῆς γῆς τοῦ Φρόδου. Ἄλλ’ ἐπειδὴ οἱ

ἐντόπιοι ἀνυπομόνως ἐζήτουν τὴν ἀπόφασίν του. ὁ Βιοίρης παραλαβὼν δώδεκα ἄλλους ἐκ τῶν ὄπαδῶν του ὡς συμβούλους, συνωμίλησε μετ' αὐτῶν, καὶ καλέσας τὸν Γουδλεῖφον, τὸν εἰπεν δὲ οἱ ἐντόπιοι ἀνέθεντο εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς τύχης του, δὲ τὸν ἀπέλυνεν αὐτὸν καὶ τοὺς ὄπαδούς του, τὸν ἐσυμβούλευεν ὅμως ν' ἀπέλθη ἀμέσως, ἀν καὶ ὁ χειμὼν ἐπλησίαζε, διότι οἱ ἐντόπιοι ἦσαν κακοὶ καὶ δυσξύμβολοι, κ' ἐδύναντο νὰ νομίσουν δὲ έχουν δικαιώματα ἐπὶ τῆς ζωῆς του. Τῷ ἔδωσε δὲ χρυσοῦν μὲν δακτύλιον διὰ τὴν Θυρίδαν, ξίφος δὲ διὰ τὸν Κιαρτάνον, καὶ τὸν παρίγγειλε νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς φίλους του νὰ μὴν ἔλθουν νὰ τὸν ἴδοῦν, διότι ἥτον γέρων καὶ δὲν ἥθελε ζήσει πολὺ πλέον, διότι ὁ τόπος ἥτον ἐκτεταμένος καὶ δὲν εἶχε πολλοὺς λιμένας, καὶ διότι οἱ ξένοι ἐθεωροῦντο πάντοτε ὡς ἔχθροὺς ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας. 'Ο Γουδλεῖφος ἐπανελθὼν εἰς τὸ Δουβλίνον ὅπου διεχείμασε, καὶ ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς Ἰσλάνδαν παρέδωσε τὰ δῶρα, καὶ οὐδεὶς ἔμεινεν ἀμφιβάλλων δὲ οἱ ἀνὴρ τὸν ὄποιον εἶδεν ἥτον ὁ Βιοίρης Ἀσβράνδσων.

'Ο δοιπορία τοῦ ἐπισκόπου Ερίκου εἰς Οὐνινλάνδην. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον δὲι αἱ μεταξὺ Γρελανδίας καὶ Οὐνινλανδίας σχέσεις ἐξηκολούθουν ἐπὶ πολὺ ἀκόμη μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, μ' ὅλον δὲι τ' ἀρχαῖα χειρόγραφα ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς Γρελανδίας, δὲν ἀναφέρουν τίποτε ρήτως περὶ τούτου. Εἶναι γνωστὸν δὲι ὁ ἐπίσκοπος Ερίκος τῆς Γρελανδίας ἐπιθυμῶν νὰ προσελκύσῃ ἥ νὰ σηρίξῃ τοὺς ἀποίκους εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἔφθασεν εἰς Οὐνινλάνδην περὶ τὰ 1121. Δὲν γνωρίζομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὄδοιπορίας του, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκφράσεων τῆς διηγήσεως φαίνεται δὲι ἔφθασεν εἰς Οὐνινλάνδην, ὅπου φαίνεται δὲι καὶ ἔμεινεν. 'Η ὄδοιπορία του τούλαχιστον εἶναι νέα ἀπόδειξις δὲι αἱ μεταξὺ τῶν δύω τούτων μερῶν σχέσεις διετηρήθησαν.

'Ανακάλυψεις εἰς τὰ ἀρκτῶα μέρη τῆς Αμερικῆς. Τὸ ἀρχαιότατον συμβάν τοιαύτης φύσεως περὶ τοῦ ὄποιον ὅμιλοῦν τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, εἶναι ὁ ἐκ-

πλους ιερέων τινῶν τῆς ἐπισκοπῆς Γαρδάρας εἰς Γρελανδίαν, κατὰ τὰ 1266, ἐπὶ σκοπῷ ἀνακαλύψεων εἰς τὴν ἀρκτώαν Ἀμερικήν. Πραγματεύεται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐπισολὴ ιερέως τινος καλούμενου Ἀλλδόρου, πρὸς ἔτερον, Ἀριάλδον καλούμενον, ὅστις κατοικῶν πρότερον εἰς Γρελανδίαν, διωρίσθη μετὰ ταῦτα ἐφημέριος τοῦ βασιλέως τῆς Νορβεγίας Μάγνου Λαγαβαιτέρου. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὅλοι οἱ ὄπωσοῦν ἔξεχοντες ἄνδρες τῆς Γρελανδίας εἶχον ἴδιοκτητα πλοῦτα διὰ νὰ πλέουν τὸ θέρος εἰς τὴν ἀρκτὸν δὶ ἀλιείαν ἡ θῆραν, ἐκάλουν δὲ τ' ἀρκτικὰ ἐκεῖνα μέρη Nordrsetur, καὶ οἱ κοινότεροι τῶν σταθμοὶ ἦσαν ἡ Γρειπάρη καὶ ἡ Κροκοφιαρδαρχεΐδη [Greipar, Kroksfiardarheidi]. Ὁπρώτος τῶν σταθμῶν τούτων φαίνεται ὅτι ἐκείτο μεσημβρινῶς τοῦ Δίσκου. Ἀλλὰ ρουνικὴ πέτρα εὑρεθεῖσα κατὰ τὰ 1824 εἰς τὴν νῆσον Κιγγικτορσόακην, 72° 55' π. β., ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Γρελανδοὶ ἐπλεον εἰς μέρη πολὺ τοῦ Δίσκου ἀρκτικώτερα. Ὁ δεύτερος τῶν δύο σταθμῶν ἐκείτο ἀρκτικώτερον τοῦ πρώτου. Οἱ δὲ ιερεῖς περὶ ὧν ἀνεφέραμεν συνέλαβον τὸν σκοπὸν νὰ ἔξιχνιάσουν τὰ μέρη ὅσα ἐκειντο βορειότερον τῶν μέχρις ἐκείνου γνωστῶν καὶ βορειότερον ἐπομένως καὶ τοὺς δευτέρους σταθμοὺς, ὅστις ἦτον ὁ θερεινὸς [setur]. Ἀποπλεύσαντες ἀπὸ τὸν σταθμὸν τούτου, κατελήφθησαν ἀπὸ νότιον ἄνεμον τόσον σφοδρὸν καὶ τοιαύτην ὁμιχλὴν, ὥστε ἀφέθησαν εἰς τὸν ἄνεμον, καὶ ὅτε δὲ οὐρανὸς αἰθρίασεν, εἶδον ἐμπρός ταν πλῆθος νήσων κεκαλυμμένων ἀπὸ φῶκας, λευκὰς ἀρκτούς καὶ κήτη. Προχωρήσαντες δὲ εἰς τὸν κόλπον, εἶδον πρὸς μεσημβρίαν πάγους καλύπτοντας τὸν ὄριζοντα ἐφ' ὅσον ἡ ὥρασις ἔξετείνετο. Ἀπὸ τινα δεύγματα ἐννόησαν ὅτι ὁ τόπος κατωκεῖτο ἄλλοτε ἀπὸ Σκρελλίγγους, ἀλλ' αἱ ἀρκτοὶ τοὺς ἐμπόδισαν ν' ἀποβιβασθοῦν. Ἐπιστρέφοντες δὲ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνεκάλυψαν πάλιν ἵχνη Σκρελλίγγων ἐπὶ τινῶν νήσων πρὸς μεσημβρίεν ὅρους τὸ ὅποιον ὡνόμασαν [SNIOFELL, ὅρος χιόνος]. Τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ ἀγ. Ιακώβου, ἐξηκολούθουν κωπηλατοῦντες ὀλόκληρον ἡμέραν πρὸς μεσημ-

Βρίαν τῆς Κροκοφιαρδαρείδης. Τὴν χύκτα ἐπάγωνεν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ἀλλ’ ὁ ἥλιος ἥτον πάντοτε, ἡμέραν καὶ νύκτα ἐπάνω τοῦ ὄριζοντος, καὶ τὴν μὲν μεσημβρίαν ἔφαινετο πρὸς νότον, τόσον δὲ λίγον ὑψωμένος, ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα, ὥστε ὁ κείμενος ἐκτάδην εἰς τὸ κατάστρωμα πλοίου ἔξηρους, εἶχε τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον ἀπὸ τὴν σκιὰν τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου. Τὸ δὲ μεσονύκτιον ὁ ἥλιος ἥτον τοσοῦτον ὑψωμένος, ὅσον εἰς τὴν Γρελανδικὴν ἀποικίαν των ὅταν εὐρίσκεται εἰς τὴν ὑψηλοτέραν του θέσιν πρὸς τὸ ἀρκτικοδυτικά. Ἐκεῖθεν ἐπέστρεψαν εἰς Γαρδάρην.

Τὴν Κροκοφιαρδαρείδην ἐπεσκέπτοντο οἱ Γρελανδοὶ τακτικῶς, ώς εἴπομεν ἀνωτέρῳ. Τὸ δνομά της δεικνύει ὅτι ὁ κόλπος οὗτος περιεκυκλοῦτο ἀπὸ γυμνὰς κορυφὰς [heidi], κατὰ δὲ τὰς περιγραφὰς τῶν τότε περιηγητῶν, φαίνεται ὅτι ὁ κόλπος οὗτος εἶχε μεγάλην ἔκτασιν, καὶ ὁ διάπλους του ἀπήτει ἡμέρας πολλάς. Οὕτως εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ πλεύσαντες εἰς τὸν κόλπον ἡ τὸν πορθμὸν τοῦτον, διέβησαν δὶ αὐτοῦ εἰς ἄλλην θάλασσαν καὶ εἰς κόλπον ἐνδότερον, καὶ ὅτι μετὰ πολλὰς ἡμέρας μόνον ἐπέστρεψαν. "Οσον δὲ περὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν γενομένων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγ. Ἰακώβου, ἐκ τῆς πρώτης δὲν δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν ἀσφαλές τι συμπέρασμα, διότι μὴ γνωρίζοντες τὸ βάθος τοῦ πλοίου, ἡ μᾶλλον τὸ τῆς θέσεως ὅπου ὁ ἀνθρώπος ἔκειτο, οὐδὲ τὸ ὑψός τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοιαρίου, δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν οὐδὲ τὴν γωνίαν, τὴν ὅποιαν ἐσχημάτιζε τὸ χεῖλος αὐτοῦ μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡτις ἥθελεν εἶσθαι ἡ τῆς ὑψώσεως τοῦ ἥλιου κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς 25 Ἰουλίου, ἡμέρας τοῦ ἀγίου Ἰακώβου. "Αν ὑπόθεσωμεν, ώς πιθανὸν, ὅτι ἡ γωνία αὗτη ἥτον 33°, ὁ τόπος ὅπου εὑρίσκοντο ἔκειτο εἰς τὴν 75° β. π. Τούλαχιστον δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ἥτον ἀμβλυτέρα, καὶ ἐπομένως τὸ μέρος δὲν ἥτον μεσημβρινώτερον. Τὸ ἐκ τῆς δευτέρας παρατηρήσεως συμπέρασμα εἶναι θετικώτερον. Κατὰ τὸν 13δν αἰώνα τὴν 25ην Ἰουλίου ἡ κλίσις τοῦ ἥλιου ἥτον = + 17° 54'.

ἡ γωνία ἵης ἐκλειπτικῆς = + 23° 32'.

* Αν ἡ ἀποικία καὶ ἴδιως ἡ ἐπισκοπικὴ καθέδρα τῆς Γαρδάρης ἔκειτο πρὸς ἄρκτον τοῦ κόλπου τοῦ Ἰγαλικοῦ, ὅπου σώζονται ἔρείπια μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πολλῶν ἄλλων οἰκοδομῶν, ἐπομένως εἰς 60° 55' β. π., τὸ ὑψός τοῦ ἥλιου εἰς τὸ μέρος τοῦτο πρὸς τὸ ἄρκτικο δυτικὰ, εἶναι κατὰ τὸ θερευτὸν ἥλιοςάσιον, γωνίας 3° 40', καὶ ἀντισοιχεῖ εἰς τὸ ὑψός τοῦ ἥλιου κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἡμέρας τοῦ ἀγίου Ἰακώβου, εἰς τὴν παράλληλον τῶν 75° 46', τὴν διερχομένην ὀλίγον ἄρκτικώτερον τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βάρρου [Barrow], ὅστις κεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πλάτος μὲ τὸν πορθμὸν τοῦ Οὐελλιγκτώνος, ἡ πλησίον αὐτοῦ. "Ως εὸ πλοῦς τῶν Γρελανδῶν ἱερέων συμπίπτει ἐντελῶς μὲ τὰς νεωτὶ γενομένας περιοδείας, τῶν ὅποιων μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας προσδιώρισαν τὰς γεωγραφικὰς ἀποσάσεις ὁ Γουϊλέλμος Πάρρης, Ἰωάννης Ρότσ, Ἰάκωβος Κλάρκιος Ρότσ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τολμηροὶ καὶ ριψοκίνδυνοι Ἀγγλοι.

Νέα ἀνακάλυψις τῆς Νέας γῆς ὑπὸ τῶν Ἰσλανδῶν. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῇ χρεωσεῖται ἴδιως εἰς τοὺς Ἰσλανδοὺς ἱερεῖς Ἀδαλβράνδην καὶ Θορβάλδον Ἐλγάσωνα, γνωσοὺς εἰς τὴν ἰζορίαν τοῦ τόπου των ὡς συμμετασχόντας εἰς τὰς ἔριδας τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Νορβεγίας Ἐρίκου Πραιτεαδέρου [Præstehader, ἔχθρον τῶν ἱερέων] καὶ τοῦ κλήρου, τὰς ὅποιας ὑπέθρεψεν εἰς Ἰσλάνδαν ἴδιως ὁ διοικητὴς Ράφνος Ὅδσων καὶ ὁ Ἀρνης Θορλάξων, ἐπίσκοπος τῆς Σκολάλτης. Οἱ σύγχρονοι διηγοῦνται μόνον συντόμως ὅτι κατὰ τὰ 1285 οἱ ῥηθέντες ἱερεῖς ἀνεκάλυψαν δυτικῶς τῆς Ἰσλάνδας νέαν τινὰ γῆν [fundū nyia land]. Μετά τινα ἔτη διαταχθεὶς ὁ Λανδα Ρύλφος ὑπὸ τοῦ Ἐρίκου, μετέβη ἐκ Νορβεγίας εἰς Ἰσλάνδαν διὰ νὰ περιοδεύσῃ εἰς τὸν νέον τοῦτον τόπον. Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ σήμερον καλούμενον Νέα γῆ [Newfoundland].

Περιοδεία εἰς Μαρκλάνδην κατὰ τὰ 1347. Αἱ ἔσχαται περὶ Ἀμερικῆς εἰδήσεις, τὰς ὅποιας,

περιέχουν τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, πραγματεύονται περὶ ὁδοιπορίας δεκαεπτά ἀνθρώπων πλευσάντων εἰς ἓν πλοῖον ἐκ Γρελανδίας εἰς Μαρκλανδίαν, ἐπὶ σκοπῷ, φανεται, νὰ λάβουν ξύλα καὶ ἄλλα τινὰ εἴδη ἀπὸ τὸν τόπον ἔκεινον. Ἐπιζέφον, τὸ πλοῖον παρεσύρῃ ἀπὸ τρικυμίας, καὶ ἀπολέσαν τὰς ἀγκύρας του, ἔφθασεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Στωρμφιόρδης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἰσλάνδας. Κατὰ τὴν σύντομον ἔκθεσιν τῆς ὁδοιπορίας ταύτης, γραφεῖσαν μετὰ ἐννέα ἔτη, φαίνεται ὅτι αἱ μεταξὺ Γρελανδίας καὶ Ἀμερικῆς σχέσεις ἔξηκολούθουν ἀκόμη, διοτι εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται ῥητῶς ὅτι τὸ πλοῖον ἐπήγεν εἰς Μαρκλανδίαν, θεωρουμένην ως τόπον γνωσὸν καὶ τὸν ὅποῖον συνεχῶς ἐπεσκέπτοντο τὰ Γρελανδικὰ πλοῖα.

Ἄφοῦ διετρέξαμεν τὰς ἀναμφισβήτητους ταύτας ἀποδείξεις, δὲν διείξομεν νὰ πάραδεχθῶμεν ως ισορικὴν ἀλήθειαν πλέον ὅτι κατὰ τὸν 10ον καὶ 11ον αἰώνα οἱ παλαιοὶ Σκανδινανοὶ ἀνεκάλυψαν μέγα μέρος τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων τόπων σχέσεις διετηρήθησαν καὶ κατὰ τοὺς ἐπομένους αἰώνας. Η ἀλήθεια αὕτη φαίνεται ἀναμφισβήτητος· ἀλλὰ τὰ ἔγγραφα τὰ ὅποῖα τὴν ἀποδεικνύουν, ως ὅλα τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα, ἔχουν τεμάχια σκοτεινὰ, τὰ ὅποια δύνανται νὰ σαφηνισθῶσι διὰ νέας ἐρεύνης καὶ νέων, ἔξηγήσεων, καὶ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοσιευθοῦν τὰ πρωτότυπα χειρόγραφα εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν εἰς ἡν ἔγραφησαν, διὰ νὰ δύναται καθεὶς νὰ τὰ συμβουλευθῇ, καὶ νὰ κρίνῃ μόνος του ἀν καλῶς ἔξηγήθησαν.

"Οσον δὲ περὶ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τὰ ὅποια εὑρεθέντα εἰς Μασσασουσέτην καὶ εἰς Ροδόννησον [Rhode-Island,] ἀποδίδονται εἰς Σκανδιναβικὰς ἀποικίας εἰς τὰ μέρηταῦτα, πρὸς ἀ διευθύνοντο αἱ πρῶται πρὸς Ἀμερικὴν περιοδέαι, περὶ αὐτῶν ἔγραφη σύγγραμμα ἴδιατερον, ἐπιγραφόμενον Ἀμερικανικαὶ ἀρχαιότητες [antiquitates Americanæ.] Περὶ τοῦ ζητήματος δὲ τούτου θέλει ἔξακολουθήσει τὰ ἐρεύνας της καὶ ἡ ἐφορεία τῆς ἀρχαιολογικῆς

164. ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ ΤΩΝ

έταιρίας τῆς Ἀρκτου, ἔξετάζουσα τὴν προκολόμβιον τῆς
Ἀμερικῆς ίσορίαν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν τῆς
ώς καὶ ὅλαι αἱ ἔξηγήσεις τῶν σκοτεινῶν τεμαχίων τῶν ἀρ-
χαίων ἐκείνων χειρογράφων. Ιέλουν δημοσιευθῆ εἰς τὰ πρα-
κτικά καὶ τ' ἀπομνημονεύματα τῆς ἔταιρίας.
